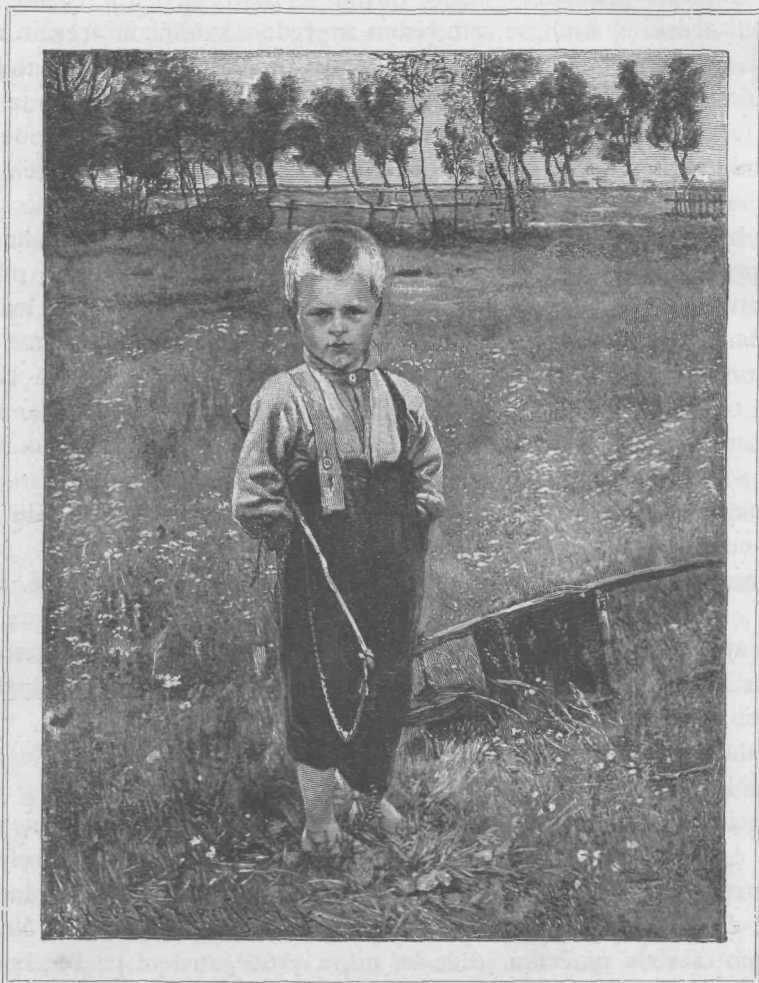

Tepsti, tepem . . .

DMihajčevem Albinu sem se vam bil namenil nekaj napisati, o tistem Mihajčevem Albinu, ki je imel sivko tako rad, da ji je šel včasih po trikrat in še večkrat na dan plet. Majhno samokolnico je imel ter jo na prostornem travniku hitro napolnil. Pa je bila izbirčna Mihajčeva sivka! Samega cvetja ji je vozil Albin, a ga ni marala. Seveda, kaj je Albin vedel, da najlepše ni vselej najboljše?

Nekega dné je šel zopet po zajutreku na travnik; samokolnico je prevrnil v travo, pod pazduho je imel bič in se zagledal nekam v daljavo. In sedaj mu je šinilo nekaj v glavo —

Toda nič več vam ne povem o Albinu in sicer zato ne, ker sem užaljen! Ne bilo bi mi všeč, če bi mi kdo očital, da sem zamerljiv, vendar če godrnjate in vihate nos, češ, po zimi nam nikar ne govori o poletju, in pa čemu

tako sliko, ali bi se ne spodobilo kaj bolj zimskega — vas pa ne bom nadlegoval z Albinom! Nekaj lepega bi bili lahko zvedeli o njem; slišali bi bili, kaj je storil njegov bič in nazadnje bi prišlo na dan, da ni imel več biča, temveč le palico, in kaj je bilo s tisto njegovo palico. Toda nič več o Albinu! Ker pravite, da je zima sedaj in ne poletje, pa sédimo za peč in pogovorimo se lepo pri peči. Če vam bo pa dolgčas, jaz ne bom kriv tega; le malo potrpite in še veseli bodite, da vam ne bo treba biti tepenim, ampak boste le poslušali o glagolu tepsti.

So otroci, so, ki še niso bili nikoli tepeni, toda velika večina je takih, ki so že sem ter tam skušali leskovo olje. Pa tudi oni, ki so bili že mazani s tem čudodelnim oljem, ki ga ni treba iskati po prodajalnah, ne vedó, vsaj natančno ne, koliko besedij imamo za pomen tepsti. Le bolj k peči se stisnite in pazno poslušajte, pa se boste kmalu prepričali, da je bilo že veliko tepenih, in da imamo za to opravilo tudi premnogo besedij, ki čudovito določno znamenjujejo, kakšne vrste tepenje je bilo.

Začnimo z najmanjšim! Albin je Jakca z bičem ošinil. Vidite, samo jedenkrat, to ni bilo veliko. Toda Jakcu še to ni bilo všeč, zakaj čeprav je bila le jedna, pošteno ga je zbolelo, zato je Albina s svojo palico tudi dobro osmodil. Ta beseda kaže, da je Albin občutil nekaj podobnega na svoji koži, kakor človek, ki pride v preveliko bližino ognja. Kajpada se je hotel maščevati in pripeljal je Jakcu še jedno. Ali Jakec tudi s tako ni bil zadovoljen, ki je tako imenitna, da ne hodi peš, ampak se vozi, ter je vnovič udaril svojega nasprotnika. Menite, da je bil sedaj mir? Kaj še! Albin se je razvnel in jih je z bičevnikom — bič ni bil namreč več tak, kakor ga kaže slika — precej naložil Jakcu na hrbet. Ko je bil pa Jakec toliko prost, da se je mogel gibati, naklestil je tudi prav dobro Albina. Sedaj bi bila dečka lahko nehala, zakaj tiste, ki so bile na Jakčevem hrbtu, so bile precej teške in zato tudi občutne, Albina je pa tudi skelelo tu in tam, zakaj Jakec ga je n a b i j a l kar vsevprek. Pa še ni bilo konec boja! Sprijela sta se ter se ruvala tako dolgo, da sta bili obema palici zlomljeni. No, čemu sta imela pa roke? Zato je Albin Jakca s pestjo n a b u n k a l, Jakec pa Albina v povračilo neusmiljeno p r e m i k a s t i l.

To je bilo na travniku. Domov sta oba prijokala in tožila drug drugega. Modra očeta sta pa menda že dobro poznala svoja sinčka, ki sta najrajši takrat druge dolžila, kadar sta sama najbolj zaslužila kazen, zato je Mihajec Albina dobro n a š v r k a l, Lovrač pa Jakca pošteno n a ž g a l. Prvega oče je rabil šibo, kar je razvidno iz besede švrkati, ki posnema glas šibe, kadar poje svojo čudno pesem po zraku: o drugem pa je težje to trditi, dasi tudi ni bila malenkost, kar je prejel Jakec, saj ga je žgalo kot ogenj, pa mogoče je tudi, da je bila Lovračeva roka tako težka. Drugi otroci so pa vse zvedeli, ter nagajali Albinu: „Ali si jih d o b i l?“ Jakec je pa tudi moral poslušati vprašanje: „Kaj si jih d r Ź a l danes?“

Naslednji dan se je ta zgodbica ponavljala. Albin in Jakec sta se zopet sešla na travniku, seveda še vedno sovražnika. Pa sta vnovič začela. Albin je zmerjal, Jakec mu je pa priložil gorko na pleča. Albin, ne bodi len,

pritisne Jakcu ravno tako. Jakec ni hotel nič dolžen ostati, pa prisloni nasprotniku tako, da je bila vredna imena. A na to pripečati Albinu Jakcu tako, da je gotovo vrnil z obrestmi. Toda po jedno, to je prepočasi! Zato jih je Jakec Albinu sedaj lepo število nametal po hrbtu, Albin je pa Jakca tudi dobro namahal. Konec boja je bil zopet jok, pa kaj bi ne bil, Albin jih je precéj odnesel, Jakec pa takisto dovolj skupil.

Nepoboljšljivec mora biti huje kaznovan. Zato je Mihajec Albina nakresal, da so se skoro res iskre delale, Lovrač pa tudi ni prizanašal Jakcu, ampak ga nažvižgal, da je bilo joj. Žvižgala je palica — pa saj tega bi skoro ne bilo treba praviti, Jakec pač ni. In ko sta prestala kazen doma, doneli so jima zunaj hiše porogljivi klici na ušesa: „Ali je padlo, ali je priletelo?“

Oh, kaj nisem rekel, da ne bom govoril o Albinu! Veste, kaj, kar naštejte mi jih nekaj, če se še jedenkrat zmotim. Torej o glagolu tepsti...

Včasih kak otrok ne dá miru, vse hoče podreti, najbrž ima prevročo kri, zato ga oče ohladé, če beseda rič ne izdá. In če še ne sliši, našeškajo ga nekoliko; ako pa le še ne uboga, naštejejo mu jih toliko, da pomaga. Oj šiba, šiba, to je izvrstno zdravilo, koristno mazilo! Zato se pa tudi govori, da je ta in ta onega namazal. Seveda preveč tega mazila ni dobro, in vsak tudi nima pravice zdraviti s tem zdravilom. Če kdo koga majhno krcne po prstih, ali ga nekoliko kresne, to še ni taka reč. Kadar pa kdo svojega bližnjega preveč pripali, ali ga otolče, ali mu kosti prerahlja, potem se rado zgodi, da se kesa v zaporu. Drugače pa je, ako oče ali mati neposlušnega otroka po pameti nasekata; ako ga nekoliko otreneta, ako ga o pravem času luskneta, zato ne bo umrl, pač pa si zapomni ter se poboljša. Res je sicer, da jih nekateri mnogokrat dobi, pa je vse zastonj, saj pravi že star pregovor: „Kogar je veliko biti, tega je malo užiti.“ Splošno pa ni napačno, če je pri hiši vedno šiba namočena. Žalostna izjema je bila pri Mihajcu, Albin namreč —

Toda ne smem več govoriti o Albinu, da jih tudi meni kdo ne dá po kožu. A to pa trdim in bom trdil: veliko porednih otrok mora biti po svetu, ker tolikokrat brezovka poje, in je toliko besedij, ki pomenijo isto kot tepsti. Kdaj bode bolje?

Sedaj ste menda siti glagola tepsti, zato bodi dovolj. Samo radoveden sem, kdo izmeje vas se bode odslej prvi seznanil z njim. Kaj, če bi bil Albin? No, pa saj mi bo pisal.

J. Štrukelj.

